

מ"ת 70785/11/16 - מדינת ישראל נגד ניקולאי דובסקי

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 70785-11-16 ישראל נ' דובסקי(עציר)
בפני: כב' השופטת אורית חדד

מדינת ישראל	<u>המבקשת:</u>
ע"י ב"כ עו"ד ארד רותם	
ניקולאי דובסקי (עציר)	נ ג ד
ע"י ב"כ עו"ד איתן פרידמן	<u>המשיב:</u>

החלטה

לפניי בקשת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

כתב האישום שהוגש מייחס למשיב שני ארועים סמוכים של התפרצות לרכב, גניבה ממנו וחבלה במזיד ברכב במהלך חודש נובמבר 2016, כאשר בהתייחס לארוע השני כולל האישום אף עבירה של החזקת כלי פריצה.

ב"כ המשיב הודיע כי אין הוא חולק על קיומן של ראיות לכאורה, ואכן יש מקום לקביעה כזו, בהינתן ולו הודאת המשיב.

טענת המשיב הינה כי עסקינן בעבירת רכוש שאינה מקימה עילת מעצר כלל באין היא נושאת תחכום או היקף גדול ובאין עסקינן במי שלחובתו עבר פלילי מכביד או ברצידיביסט. משכך, די בתנאים שיבטיחו התייצבותו של המשיב לדיונים בעניינו.

לשם כך התייצבו שניים, אשר הצהירו כי הם חבריו של המשיב וביקשו לאפשר הסתייעות בהם לצורך יצירת קשר עם המשיב לשם התייצבותו לדיונים.

ב"כ המבקשת התנגדה בתוקף לשחרור וטענה כי עילת מעצר ישנה בשים לב לזהותו של העושה, שכן המשיב הצהיר כי הינו דר רחוב ו משתמש בסמים, מציאות שבעטיה ולשם מימונה מבצע הוא עבירות רכוש ומכאן עילת המסוכנות.

כן ציינה כי הערבים המוצעים אינם מספקים באין הם מסוגלים בפועל לפקח על המשיב ובהינתן נתוניהם האישיים.

דין והכרעה

בהתייחס לעילת המעצר, ראוי להקדים ולהעמיד דברים על דיוקם. העובדה שעבירות רכוש אינן מקימות עילה סטוטורית, אין בה כדי להצדיק טענה גורפת לפיה עבירות רכוש אינן מקימה עילת מעצר. כבר קבעה הפסיקה כי אף באלו יכול ותקום עילת מעצר הן מחמת נסיבות ביצוע העבירה כמשתקף מ"הלכת רוסלן" (בש"פ 5431/98, 5571/98, **רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל**, פד"י נב(4) 268 - עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של עבריינים מספר, או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתחכמים) והן מחמת זהותו של העושה כאמור בבש"פ 11136/03, **מדינת ישראל נ' איטח ואח'** ובבש"פ 3453/05, **אברג'יל נ' מדינת ישראל**, שם נאמר :

"... ואולם הפסיקה קבעה כי עבירות אלה אינן חסינות ממעצר עד תום ההליכים, ובדין כך. ... על המשפט לתת יד למאבק באלה, ולענין המסוכנות - לא הרי מי שנתפס לראשונה כהרי מי שגורר אחריו שובל ארוך של מעשים, והפך את הפגיעה ברכוש הזולת למעין מקצוע רחמנא ליצלן... נסיבות העבירה מזה, עברו המכביד של נאשם מזה, עלולים להוות עילת מעצר אף בעבירות רכוש. כבוד האדם של הנאשם הוא אבן יסוד, המובנית גם בחוק סדר הדין הפלילי(אכיפה-מעצרים), על בית המשפט להידרש אליו, אך אל יישכח גם כבוד האדם של הקורבנות, ואף בעבירות רכוש תתכן השפלה ופגיעה".

כן ראה בש"פ 45/10 **מסראוה נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) שם מתייחס בית המשפט אף לאפשרות קיומה של עילה בעבירות רכוש שטיבן פריצה לרכב או גניבתו.

במקרה דכאן, אכן לא ניתן להצביע על עבירות רכוש מהרף הגבוה במידת חומרתן ובוודאי שאין להתיימר לטעון לקיומם של תנאי "הלכת רוסלן".

לא ניתן אף להצביע על המשיב כמי שלחובתו רישום פלילי מכביד. ההרשעות המפורטות בבקשה - 2 בגין נהיגה ללא רשיון, נהיגה תחת השפעת אלכוהול, שבל"ר והעדרות משירות, אינן רבות ומכל מקום, לא נוגעות בעיקרן לתחום עבירות הרכוש. עם זאת, המשיב נתפס בגין שני מקרי פריצה לרכב בזמנים סמוכים ממש ועיקר - ברקע הדברים צריכת סמים בעיקר ושימוש באלכוהול שהודעת המשיב מלמדת כי הוא ער היטב לבעיה בה הוא נתון בשל כך והוא אף מצהיר על רצונו להחליץ ממצב זה.

מציאות זו יש בה ע"פ מציאות החיים הידועה, כדי לשמש מניע של ממש לביצוען של עבירות רכוש על מנת לממן את צריכת הסמים ולאמור משנה תוקף עת עסקינן במי שכפי הנראה אינו בעל יכולת כלכלית ויעיד על כך דבר היותו דר רחוב.

בהינתן זאת, קיים בהחלט סיכון להישנות עבירות הרכוש מצד המשיב וסיכון בטחון הציבור.

הנני קובעת לפיכך כי עילת מעצר ישנה במקרה דכאן, אלא שעוצמתה בנסיבות העושה והמעשה אינו כדי רף המחייב מעצרו של המשיב וניתן למעשה ליתן מענה הולם לעילה זו ע"י חלופה הולמת.

ומהי חלופה הולמת?

לטעמי, בנסיבות הענין עוצמת העילה אינה כדי רף גבוה ואינה מחייבת מעצר בית, אולם חשיבות ישנה לפיקוח הולם על מעשיו של המשיב. כל עוד פיקוח אין, הרי שלא ניתן להבטיח במידה מספקת כי המשיב ימנע מביצוען של עבירות נוספות, כשברקע הצורך הדוחק במימון הסם.

התחייבות עצמית מצד המשיב אין די בה בנסיבות הענין.

במצב דברים זה, החלופה המוצעת אין בה די ומשני היבטים:

ראשית, זו אינה מציעה פיקוח מינימלי כלשהו על המשיב. כל שמוצע ע"י הערבים המוצעים הינו לשמש ככתובת ליצירת קשר עם המשיב בהיותו של זה דר רחוב, כאשר אחד מהשניים הביע אף נכונות לאפשר למשיב ללון אצלו מדי פעם.

שנית, התרשמות בית המשפט מהערבים אינה חיובית במידה מספקת. לא התרשמתי כי למי מהם הכרות מספקת וקרובה עם המשיב. אלו אינם מודעים כלל להיותו משתמש בסמים.

הערב ציון גרמדמאיט בן 28, עובד ושוכר דירה בגפו, אולם מסתבר כי הוא משמש כיום כערב לאחיו המתגורר אצלו. רק לאחר שנדחק לענות מפורשות אישר כי לאחיו מיוחס סחר בסמים. לשיטתו היה מעורב בפלילים בעבר בתחום האלימות, אולם כקטין בלבד.

מר ארתיום סקרדנוב בן 28, גר עם משפחתו ועובד וע"פ ידיעתו השגויה המשיב מתגורר עם הוריו. לערב זה אף עבר פלילי מתחום הסמים, אם כי לפי הצהרתו מזה כשנתיים אינו צורך סמים.

אף אם בית המשפט נכון להניח כי הערבים המוצעים מקיימים אורח חיים נורמטיבי למדי היום, הרי שבפועל וכאמור, הכרותם עם המשיב אינה עמוקה וספק אם יוכלו לשמש לו כסמכות מגבילה. כך או כך, אלו לא נתנו הסכמתם לשמש כערבים מפקחים ומשעה שכך, לא ניתן להסתייע בהם.

אעיר אף אם מעבר לצורך, כי הסתייעות בערבים המוצעים בנסיבות הענין, אף אם היתה מאושרת מתוך מאמץ למנוע מעצרום של המשיב, מצדיקה היתה לטעמי הפקדה כספית מצידם להבטחת רצינות פיקוחם.

יוצא מהאמור לעיל, כי עילת מעצר ישנה, כי עוצמתה אינה מצדיקה שחרור המשיב ללא פיקוח וכי אין בנמצא חלופת מעצר הולמת.

ערה אני לכך שתוצאת המובא לעיל יש בה משום אי נוחות מסוימת שכן העבירות בהן עסקינן מצדיקות מטיבן שחרור דווקא, אולם חובתו של בית המשפט הינה לנהוג באחריות המתבקשת ולוודא כי החלופה העומדת על הפרק אינה סתמית כי אם כזו הנותנת מענה ענייני ולו יחסי לעילת המעצר.

יפים לכאן דבריה של השופטת בייניש בבש"פ 2413/96 **בן אריה נ' מדינת ישראל**, בקובעה:

"...משסבר בית משפט כי ניתן לשחרר נאשם בערובה, ראוי הוא כי יקבע תנאים אשר

הנאשם יכול לעמוד בהם. אולם עם זאת על בית המשפט לבחון היטב כי תנאים אלה

עמוד 3

יבטיחו את השגות תכלית המעצר. "

נוכח כל האמור, ובאין מנוס מכך, מורה אני על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

במצב דברים זה, יש לקוות כי התיק העיקרי יתברר מהר ככל הניתן ע"פ יומן בית המשפט.

זכות ערר כחוק.

**ניתנה היום, א' כסלו תשע"ז, 01 דצמבר 2016, במעמד
הצדדים.**